

2. Marts 1897: 1. Beh. af Lovf. om Tillæg til alm. borgerl. Straffelov. 4906

saadan Vold, som indskrænker sig til at være Puf eller Stød; der er udtrykkelig kun Tale om saadan Vold, som ikke medfører Saar eller anden Skade, Puf og Stød, som ikke behøve at være ondartede. Der staar dog ikke antydet noget som helst om, hvad disse Politiforfrister skulle gaa ud paa, hvilken Karakter de skulle have: d. v. s. en hvilken som helst fremtidig Politiforfrist vil saadan angivne Virkning. Nu vide vi jo, at Politiet i Striketilfælde udsteder Politiforfrister af forskellig Art, f. Eks. af den Art, at Folk ikke maa betræde visse Gader eller Pladser. Politimesteren i Aarhus har saaledes vistnok udstedt en Bestemmelse om, at Havnen der ikke maa betrædes af visse nærmere betegnede Personer. Man kan altsaa udstede Forbud mod at betræde visse Dele af Byen og vil saa ved denne Lov kunne bevirke, at alle de i og for sig maasse uskyldige Puf og Stød, som ske der, ville kunne medføre Tvangsarbejde i 6 Maanedes og eventuelt Bryd, naar vedkommende først er dømt. Det er dette, denne Lov tilsigter, og alene af den Grund vil jeg meget bestemt protestere mod Forslaget, ikke fordi — jeg skal tillade mig udtrykkelig at gøre opmærksom derpaa — hverken mit Parti eller jeg sympatiserer med Volds handlinger af nogen som helst Art, heller ikke naar de give sig Udtryk i Puf eller Stød af forholdsvist uskyldig Natur, men fordi vi synes, at det er vor Pligt at beskytte alle og ikke mindst Arbejderstanden mod Volds handlinger fra Autoriteternes Side, og der foreligger jo en ret stor Række Eksempler paa Volds handlinger ovenfra. Hvad der nu foreslaas her, er jo en Udvidelse af Autoriteternes Magt og Evne, og dertil siger jeg, at, hvad vi have set i en Række Aar, maa gøre os meget betænkelige ved en saadan Udvidelse. Jeg skal tillade mig at minde om, at her i Salen har der jo for nylig været en Række Forhandlinger om Overtagelse fra Politiets og Domstolernes Side, baade Domstolene i Almindelighed og ganske særlig Kommissionsdomstolene og Københavns Politi. Der er ingen Grund for mig til at opriste, hvad der fremkom ved denne Lejlighed; jeg antager, at disse Forhandlinger endnu ere i ganske frisk Minde. Men som et Bevis paa, i hvor høj Grad den Anstuelse er almindelig, at Politiet og

Domstolene begaa Overtagelse, og at man skal være meget betænkelig ved at forøge deres Magt, skal jeg tillade mig at nævne visse Begivenheder. I Oktober Maaned henbende saaledes en Deputation fra Højres Arbejder- og Vælgerforening her i København sig til Justitsministeren med en Adresse, hvori der blandt andet blev forlangt en Retsreform, der kunde beskytte Børgerne mod vilkaarlig Behandling af Domstolene og Politiet. Altsaa Højres Arbejder- og Vælgerforening i denne By har henvendt sig til den højtærede Justitsminister og forlangt Beskyttelse for Børgerne mod vilkaarlig Behandling af Dommere og Politi, og tillige forlanges der en bedre Ordning og Ledelse af Københavns Politi. De ville se, hvorledes Tilliden er til de høje Autoriteter. Den højtærede Justitsminister lovede den Gang at afhjælpe disse Mangler, men saa vidt mig bekendt er dette ikke sket endnu. Vi have det samme Politi, og jeg ved ikke, at den højtærede Justitsminister har foretaget noget som helst i denne Sag. Jeg skal endvidere som Mangel paa Tillid til vore Autoriteter nævne, at Københavns Borgerrepræsentation den 6te Oktober behandlede en Forespørgsel om, hvor vidt vedkommende Borgmester var bleven opmærksom paa Politiets Overtagelse. Forespørgselen blev stillet af en Venstremand, og det væsentligste, som Højre i Københavns Borgerrepræsentation sagde til denne Forespørgsel, var, at de beklagede, at man ikke havde taget dem med til Forespørgslen. Saaledes var altsaa Stemningen i Højre, at man meget gerne vilde have været med til denne Forespørgsel, hvis Indhold viser en utvivlsom Mistillid til Københavns Politi. Endelig vedtog man ved et af den liberale Vælgerforening afholdt Møde i Lørrups Ridehus i September Maaned en Resolution, som jeg skal tillade mig at oplæse: „Forsamlingen udtaler sin Harm over den Hensynsløshed, hvormed der fra Politiets og den kriminelle Retsplejes Side fares frem mod Børgerne, og kræver hurtige og gennemgribende Forandringer til Beskyttelse af den personlige Frihed og Boligens Utrænetlighed“.

Jeg behøver ikke at nævne, at Socialdemokratiet sympatiserer med disse Udtalelser fra Højre og Venstre, at ogsaa det nærer den mest afgjorte Mistillid til vore Politi-